

رفیق حمید تقوایی لیدر حزب رفقای رهبری و کادرهای حزب

بحرانی که حزب کمونیست کارگری ایران را فرا گرفته، نیروی این جنبش را در عراق و ایران تا بالاترین حد نگران کرده است. این فضا و وضعیتی که پیش آمده، پروسه انحلال و فروپاشی حزب منصور حکمت است. گویی هدف آنست که پیش بینی های دشمنان پوچ و کینه توز ما نمایش داده شود. اختلاف سیاسی به جای خود، اما این سناریو و کمپینی برای خورد کردن شخصیت حزب و رهبران و حتی خود منصور حکمت است.

دلایل و توجیهات هر چه باشد، در حقیقت یک سنت بسیار بیگانه با سنت منصور حکمت پیش برده شده است. امید من آن بود که از همه طرف از پیشنهاد درست و مسئولانه مصطفی صابر و رحمان حسین زاده استقبال شود، اما جواب منفی و پافشاری شدید رفیق حمید تقوایی بر سر ادامه دادن این وضع، مرا دچار تعجب و نگرانی بزرگی کرده است. آخر هدف چیست؟ آیا بحث و اختلاف سیاسی و جدال «گرایشات» به این شیوه تعیین تکلیف میشود؟ آیا نادر به این شیوه با این مسائل برخورد میکرد؟ آیا واقعا بجز دشمنان منصور حکمت هیچ کس دیگری از وضعی که ایجاد شده خیر و خوشی خواهد دید؟

رفقای رهبری و کادرهای حزب! از شما خواستارم که با روح احساس مسئولیت نگاهی به اوضاع بیندازید، باور کنید این سر بریدن پروژه منصور حکمت است! باور کنید وضعیتی که ایجاد شده، بزرگترین بی تعهدی به منصور حکمت و وصیت های اوست! باور کنید تلاش یک ربع قرن منصور حکمت و نسل وسیعی از مبارزان کمونیست و فداکار را دارید به باد می دهید! باور کنید آن توده های وسیعی که چشم امید به منصور حکمت و حزبش دوخته اند دچار ناامیدی و پشیمانی و رویگردانی از کمونیسم و منصور حکمت میشوند! باور کنید فاجعه سیاسی بیار خواهد آمد و شماها در برابر این فاجعه مسئولید!

این خطای بزرگی است که در حق کمونیسم کارگری انجام میگردد، هیچ توجیهی ندارد، بیایید دست بکار شوید حزب و جنبش را از فاجعه نجات دهید. این کار فقط از شما ساخته است. در این راستا طبق همان پیشنهاد مصطفی و رحمان، مباحثات را متوقف کنید، به این فضا پایان دهید، اسناد و مکاتباتی را که به شیوه بیسابقه ای پخش کرده اید جمع کنید. کمپین تخریب یکدیگر را متوقف کنید، فضای سالمی بیافرینید که در آن حزب منصور حکمت یکپارچه بماند و کارش را بکند. همزمان به شیوه صحیح سیاسی و متمدنانه با روش والای منصور حکمت، راه برای پیشبرد مباحثات سیاسی باز شود. به این ترتیب میتوان به پختگی سیاسی بیشتر حزب هم کمک کرد. من همه رهبری و کادرهای حزب را فرامیخوانم که برای نجات حزب، از این موضع حمایت کنیم و همه ما در این مقطع خطرناک با روح مسئولانه نقش خود را ایفا کنیم.

رفیق حمید عزیز! راستش نامه شما در رد پیشنهاد مصطفی و رحمان، نگرانی مرا به بالاترین حد رساند اما نامه دبیر شماره 4 شما دارد بکلی همه امیدم را قطع میکند. این پافشاری بر ادامه این وضعیت برای چیست؟ اگر هدفتان بیرون راندن نظرات است، چگونه نظر و بوچون با قرار پلنوم بیرون رانده میشود؟ کی در سنت ما اینطور عمل شده است که نظر و بوچون افراد به رای گذاشته شود؟ یکی از دستاوردهای کمونیسم منصور حکمت طرد این سنت بوده است. نظرات و بوچون باید با بحث و جدل فکری و سیاسی پاسخ بگیرد، برای این منظور هم باید یک فضای سالم سیاسی ایجاد شود و به شیوه ای آزادانه و متمدنانه و با مکانیسم مناسب خود برایش جدل شود. این روش منصور حکمت بود، ما هم باید به همین شیوه کار کنیم.

رفیق حمید! وجود نظرات «راست» در حزب، بعد از کنگره با نامه خود شما و بعدا هم با نامه مشترک دفتر سیاسی و شما که به اتفاق آرا توسط پلنوم بیست تصویب شد، یک بوچون غیرواقعی و پوچ ارزیابی شد. اکنون هم نباید به مینای از هم پاشیدن و انحلال حزب بدل شود. اگر همچنانکه خودتان میگویید وحدت و یکپارچگی حزب هدف است، باور کنید با چنین شیوه و احکامی برای این وحدت و یکپارچگی مجال باقی نمیماند. باور کنید حزب به این شیوه از این پروسه، قدرتمند و آبدیده بیرون نخواهد آمد. چند ماه پیش همین مساله را با شما در میان گذاشتم و بعدا هم برای شما و رفیق کورش و سپس برای شما و دفتر سیاسی در ارتباط با همین مساله نامه نوشتم. امروز متاسفانه آن پیش بینی ها دارد متحقق میشود.

رفیق حمید! حزب بر لبه یک خطر جدی ایستاده است. شما بعنوان لیدر حزب مسئولید که سرنوشت حزب را به کجا میبرید. نقش و تصمیم شما تاثیر بزرگی بر وحدت حزب بجا میگذارد. توجهتان را جلب میکنم که تصمیمات نامه 2 اوت و نامه دبیر شماره 4 را بازبینی کنید و در راستای حفظ حزب و یکپارچگی صفوف آن، این فضا را بشکنید و از پیشنهادی که پیشتر از آن صحبت کردم پشتیبانی کنید.

ریبوار احمد

2004-8-5